

Sygn. akt III AUa 991/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Jolanta Ansion (spr.)
Sędziowie	SSA Gabriela Pietrzyk - Cyrbus SSA Marek Żurecki
Protokolant	Dawid Krasowski

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2017 r. w Katowicach

sprawy z odwołania małoletniej M. B. (1) (M. B. (1)) działającej przez przedstawiciela ustawowego - matkę D. D. (1) (D. D. (1))

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

przy udziale zainteresowanego M. B. (2) (M. B. (2))

o prawo do renty rodzinnej

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 22 marca 2017 r. sygn. akt XI U 2364/16

oddala apelację.

/-/ SSA G.Pietrzyk-Cyrbus /-/ SSA J.Ansion /-/ SSA M.Żurecki

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 991/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 października 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił małoletniej M. B. (1) prawa do renty rodzinnej za okres od (...) roku powołując się na treść art. 100 ust. 1 w związku z art. 129 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wskazując, że wniosek o przyznanie renty wpłynął

15 lipca 2015 roku. Po rozpatrzeniu tego wniosku przyznano rentę od miesiąca złożenia wniosku, czyli od 1 lipca 2015 roku. W związku z tym brak podstaw do przyznania renty rodzinnej od wskazanej wyżej daty.

W odwołaniu od decyzji przedstawiciel ustawowy małoletniej M. B. (1)

D. D. (1) domagała się jej zmiany i nadpłaty do renty, poczynając od dnia urodzin córki, tj. od (...) do 30 czerwca 2016 roku podnosząc, że wyrokiem Sądu Rejonowego w Bytomiu z dnia 27 maja 2015 roku w sprawie o sygn. IX RC 81/14 ustalono ojcostwo zmarłego M. B. (3) względem małoletniej M. B. (1) córki D. D. (1) i dopiero po uprawomocnieniu się wyroku mogła złożyć wniosek o prawo do renty rodzinnej. Ponadto domagała się zasądzenia od organu rentowego na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie, a nadto wnosząc o zawieszenie postępowania do czasu prawomocnego rozpoznania sprawy z odwołania małoletniej od wcześniejszej decyzji w przedmiocie prawa do renty rodzinnej przyznanej od dnia od 1 lipca 2015 roku.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 22 marca 2017 r., sygn. akt XI U 2364/16, Sąd Okręgowy w Katowicach zmienił decyzję organu rentowego z dnia 27 października 2016 r., przyznając małoletniej M. B. (1) prawo do renty rodzinnej po zmarłym ojcu M. B. (3) również za okres od (...) do 30 czerwca 2015 r. oraz zasądził od organu rentowego na rzecz M. B. (1) kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd I instancji ustalił, że przedstawicielka ustawowa małoletniej M. B. (1)

jej matka D. D. (1) z wykształceniem podstawowym pozostawała w związku konkubenckim z M. B. (3) przez okres ponad pięć lat. Z tego związku pochodzi M. B. (4), urodzony (...), uznany przez M. B. (3), który zmarł (...). Po jego śmierci D. D. (1) urodziła córkę M. D. dnia (...). W akcie urodzenia dziecka wydanym dnia 24 stycznia 2014 roku w rubryce ociec wpisano nazwisko (...). Na wniosek z dnia 3 października 2013 roku organ rentowy przyznał prawo do renty rodzinnej dla syna M. B. (2) pochodzącego z małżeństwa, zaś na wniosek z dnia 8 października 2013 roku również na drugiego syna M. B. (4), poczynając od 24 września 2013 roku renta podlegała podziałowi na 2 części.

D. D. (1) pozwem złożonym do Sądu Rejonowego w Bytomiu dnia 11 lutego 2014 roku wystąpiła w imieniu własnym i małoletniej M. wówczas D. o ustalenie, że M. B. (3) jest jej ojcem i nadanie jego nazwiska dziecku. W toku postępowania Sąd Rejonowy dopuścił dowód w sumie z trzech opinii DNA.

Wyrokiem z dnia 27 maja 2015 roku w sprawie o sygn. IX RC 81/14 ustalił, że M. B. (3) jest ojcem małoletniej M. B. (1). Nadał małoletniej nazwisko ojca (...) Wyrok ten stał się prawomocny od dnia 18 czerwca 2015 roku. Po uprawomocnieniu się wyroku Urząd Stanu Cywilnego w B. sporządził akt urodzenia M. B. (1), w którym wskazał jako ojca małoletniej - M. B. (3).

Na wniosek przedstawiciela ustawowego z dnia 15 lipca 2015 roku organ rentowy decyzją z dnia 24 lipca 2015 roku dokonał zmiany liczby osób uprawnionych do renty rodzinnej, poczynając od 1 lipca 2015 roku, przyznając świadczenie także na rzecz małoletniej córki M. B. (1). Odwołanie od tej decyzji złożył pełnomocnik przedstawiciela ustawowego w dniu 25 września 2015 roku, zarzucając, że renta rodzinna powinna być przyznana dla małoletniej M. B. (1) od daty urodzenia. Sąd Okręgowy

w Katowicach wyrokiem z dnia 28 lipca 2016 roku, sygn. akt XI U 3339/15, oddali odwołanie (pkt 1 wyroku), natomiast wniosek o przyznanie prawa do renty rodzinnej

za okres wsteczny dla małoletniej M. B. (1) przekazał do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. (pkt 2 wyroku). W uzasadnieniu orzeczenia Sąd Okręgowy stwierdził, że w przypadku, gdy małoletnie dziecko nie wykaże w dniu śmierci członka rodziny (ojca), że jest córką zmarłego, to nie może skutecznie złożyć wniosku o prawo do renty rodzinnej w myśl przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Wszystkie warunki wymagane do nabycia tego prawa małoletnia M. B. (1) spełniła

z dniem uprawomocnienia się wyroku o ustalenie ojcostwa, tj. 15 lipca 2015 roku, zatem zgodnie z art. 129 ustawy z 17 grudnia 1998 roku świadczenie renty rodzinnej wypłacono, poczynając od dnia przyznania prawa do tego świadczenia, nie wcześniej jednak niż

od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek, tj. od 1 lipca 2015 roku. Odnośnie wysokości renty podlegającej podziałowi na trzy równe części w myśl art. 74 ust. 1 i 2 ustawy

o emeryturach i rentach z FUS organ rentowy poczynił prawidłowe ustalenia. Sąd Okręgowy zwrócił uwagę, że w aktach ZUS brak jest wniosku o nadpłatę świadczenia za okres wsteczny i również brak jest decyzji rozstrzygającej tę kwestię. Zdaniem Sądu wniosek przedstawiciela ustawowego złożony w szczególnych okolicznościach sprawy wymaga potraktowania

z należytą uwagą i wnikliwą oceną. Przy jego rozpoznaniu należy mieć w szczególności

na uwadze cel renty rodzinnej, który zmierza do zapewnienia uprawnionym środków utrzymania już od dnia śmierci żywiciela oraz wykładni art. 129 ustawy o emeryturach

i rentach z FUS. Wobec faktu nierozpoznania wniosku przedstawiciela ustawowego małoletniej w przedmiocie wypłaty renty rodzinnej za okres wsteczny, Sąd na mocy art. 464

§ 1 k.p.c. przekazał sprawę w tym zakresie do merytorycznego rozpoznania przez ZUS jako organowi I instancji.

Apelację do tego orzeczenia oddalił Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem z dnia 13 grudnia 2016 roku w sprawie o sygn. akt III AUa 1714/16.

W uzasadnieniu zaaprobował orzeczenie Sądu I instancji, wskazując na brak wniosku o wcześniejsze przyznanie prawa do renty rodzinnej. Podkreślił, że niezgłoszenie wniosku

o rentę rodzinną w prawem wymaganym terminie spowodowane było niewątpliwie okolicznościami związanymi z koniecznością ustalenia ojcostwa na drodze sądowej. Apelująca nie została jednakże pozbawiona prawa do zbadania poprawności działania organu rentowego wobec treści rozstrzygnięcia Sądu I instancji zawartego w punkcie 2 wyroku.

Jak wynika z ustaleń faktycznych, małoletnia M. B. (1) dnia 31 sierpnia 2016 roku wystąpiła z wnioskiem z dnia 29 sierpnia 2016 roku o nadpłatę renty rodzinnej od dnia jej narodzin, tj. od dnia (...), dołączając do wniosku odpis wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 28 lipca 2016 roku, zawierający wniosek o przyznanie prawa do renty rodzinnej za okres wsteczny oraz odpis wyroku Sądu Rejonowego w Bytomiu w przedmiocie ustalenia ojcostwa.

Zaskarżoną decyzją z dnia 27 października 2016 roku organ rentowy odmówił prawa do renty rodzinnej dla M. B. (1) od dnia (...).

W ocenie Sądu I instancji powołane dowody, stanowiące podstawę ustaleń faktycznych, nie budziły wątpliwości co do wiarygodności jako spójne ze sobą

i niepodważane przez strony postępowania. Za wiarygodne należało uznać także zeznania przedstawicielki małoletniej uprawnionej do renty jej matki - D. D. (1) jako konsekwentne i zgodne z jej uprzednimi twierdzeniami zawartymi w pismach kierowanych do organu rentowego.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Sporna kwestia sprowadzała się jedynie do ustalenia momentu czasowego przyznania prawa do renty rodzinnej. Ze względu na charakter świadczenia oraz cel renty rodzinnej uprawnionej małoletniej M. B. (1) powinno przysługiwać ponad wcześniej ustalone przez organ rentowy, świadczenie rentowe obejmujące również okres od (...) do 30 czerwca 2015 roku, gdyż z przyczyn obiektywnych, nie było możliwości w tym czasie złożenia wniosku o rentę rodzinną.

Powołując treść regulacji art. 129 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Sąd Okręgowy wskazał, że z powyższej regulacji wynika zasada, że świadczenia z ubezpieczenia wypłaca się nie wcześniej niż od miesiąca, w którym złożono wniosek, za wyjątkiem, o którym mowa w ust. 2 przepisu. Niekiedy jednak zachodzą sytuacje, gdy literalna interpretacja tego przepisu nie jest uprawniona. Odwołując się

do wykładni funkcjonalnej przepisu art. 129 ustawy emerytalnej Sąd Najwyższy w wyroku

z dnia 11 maja 2006 roku I UK 320/2006 (OSNP 2007/9-10 poz. 143), wyraził pogląd, zgodnie z którym pozbawienie prawa do renty rodzinnej (do jej wypłaty), będącej świadczeniem związanym z ryzykiem śmierci osoby, która łożyła

na utrzymanie osób uprawnionych do renty rodzinnej, na skutek obiektywnych okoliczności, na które uprawniony nie ma i nie może mieć wpływu, sprzeciwia się założonemu przez ustawodawcę celowi tej regulacji.

W ocenie Sądu I instancji z opisaną sytuacją mamy do czynienia w niniejsze sprawie. Małoletnia M. B. (1) urodziła się (...), zatem po śmierci biologicznego ojca M. B. (3), zmarłego wcześniej, gdyż dnia (...). Bezsprzecznie gdyby żył, zobowiązany byłby do jej utrzymania. Ponieważ pochodziła

z nieformalnego związku zmarłego z D. D. (1), nie obejmowało jej domniemanie ojcostwa z art. 67 k.r.o. W konsekwencji nie mogła się ubiegać o rentę rodziną zważywszy,

że takie uprawnienie przysługuje dzieciom własnym zmarłego, dzieciom drugiego małżonka

i dzieciom przysposobionym zgodnie z art. 68 ust. 1 ustawy emerytalnej. Udowodnić zatem musiała przed organem rentowym, że jest dzieckiem zmarłego. Stosownie do wymagań § 12 w związku z § 10 ust. 1 i § 11 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe (Dz. U. z dnia 8 listopada 2011 roku) do wniosku o rentę muszą być dołączone dokumenty stwierdzające więzy pokrewieństwa. Konieczne zatem było sądowe ustalenie ojcostwa. Matce małoletniej D. D. (1), pomimo podstawowego wykształcenia nie można zarzucić żadnych zaniedbań związanych z dochodzeniem spornej renty. Wiarygodne są bowiem jej twierdzenia, że po urodzeniu córki niezwłocznie udała się do ZUS, celem złożenia stosownego wniosku, gdzie jednak poinformowano ją, że prawo

do renty rodzinnej, nie zostanie przyznane, gdyż małoletnia „musi mieć nazwisko ojca”

i w związku z tym powinna wnieść sprawę do sądu. Tak też uczyniła, niezwłocznie przed upływem miesiąca od daty urodzenia dziecka wnosząc pozew o ustalenie ojcostwa

i występując o nadanie dziecku nazwiska zmarłego ojca. Również niezwłocznie

po stwierdzeniu prawomocności wyroku ustalającego ojcostwo i sporządzeniu adnotacji

w akcie urodzenia dziecka wystąpiła z wnioskiem do ZUS o przyznanie prawa do renty rodzinnej. Wprawdzie dopiero w odwołaniu od decyzji ustalającej nowy podział renty wносиła o wsteczną wypłatę świadczenia, lecz nie ma żadnego dowodu, aby organ w trybie

§ 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku informował ją o takiej możliwości. W tych okolicznościach Sąd Okręgowy uznał,

że małoletniej odwołującej się powinny być wypłacone świadczenia także za okres wsteczny od daty jej narodzin. Z przyczyn obiektywnych, na które nie miała wpływu, nie mogła dochodzić wcześniej renty rodzinnej po zmarłym biologicznym ojcu, ze względu

na konieczność sądowego ustalenia ojcostwa, a wniosek rentowy został niezwłocznie złożony kiedy stało się to możliwe.

W rezultacie uprawnionej przysługuje świadczenie także za okres od jej narodzin,

tj. od (...) do 30 czerwca 2015 roku, o czym orzeczono w wyroku zmieniając w tym zakresie zaskarżoną decyzję na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. z w związku z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Apelację od wyroku wniósł organ rentowy.

Apelujący zarzucił naruszenie prawa materialnego przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, a to art.100 i art. 129 ustawy z dnia 17.12.1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Wskazując na powyższe, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości

i oddalenie odwołania oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zdaniem organu rentowego samo spełnienie warunków wymaganych do nabycia prawa do renty rodzinnej nie rodzi po stronie organu rentowego obowiązku wypłaty świadczenia. Organ rentowy podejmuje wypłatę świadczenia na

wniosek uprawnionego, poczynając od dnia powstania prawa do świadczenia rentowego (tj. spełnienia ustawowych warunków), lecz nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o świadczenie.

Wprawdzie sytuacja odwołującej była skomplikowana, jednakże, zgodnie z art. 129 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, świadczenia wypłaca się nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. D. D. (1) wniosek o rentę rodzinną dla małoletniej M. B. (5) złożyła dopiero w dniu 15.07.2015 roku, w związku z czym prawo do wnioskowanego świadczenia w sposób prawidłowy zostało jej przyznane od 1.07.2015 roku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego jest bezzasadna.

Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do zakwestionowania orzeczenia Sądu I instancji, który przeprowadził prawidłowe postępowanie dowodowe i na jego podstawie wywiódł trafne wnioski.

W rozpoznawanej sprawie odwołująca D. D. (1) domagała się nadpłaty renty rodzinnej od dnia narodzin córki M. B. (1), tj. od (...) do 30 czerwca 2016 roku. Uprawniona do renty rodzinnej M. B. (1), co jest bezsporne, urodziła się w dniu (...) po śmierci M. B. (3) w dniu (...), którego ojcostwo zostało ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego w Bytomiu z dnia 27 maja 2015 roku.

Organ rentowy odmówił uwzględnienia żądania odwołującej podnosząc, że zgodnie z art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. u. 2016 roku, poz. 887 j.t. - zwana ustawą emerytalną), świadczenie wypłaca się od miesiąca złożenia wniosku.

Zgodnie z art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu, z uwzględnieniem ust. 2. W razie zgłoszenia wniosku o rentę rodzinną w miesiącu przypadającym bezpośrednio po miesiącu, w którym nastąpiła śmierć ubezpieczonego, emeryta lub rencisty, rentę rodzinną wypłaca się od dnia śmierci, nie wcześniej jednak niż od dnia spełnienia warunków do renty przez uprawnionych członków rodziny (ust. 2).

Należy jednak podkreślić odrębność wypłaty świadczenia od nabycia prawa do świadczenia, bowiem są to różne instytucje uregulowane odrębnymi przepisami. O nabyciu prawa do świadczeń stanowi art. 100 ustawy emerytalnej, przewidujący powstanie prawa do świadczeń z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa.

Nie ulega wątpliwości, że wypłata świadczenia wymaga wniosku, więc aby renta rodzinna była wypłacona od dnia nabycia do niej prawa, odwołująca powinna złożyć wniosek już w miesiącu narodzin córki.

Na podstawie § 12 rozporządzenia w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe, oprócz wniosku o przyznanie renty rodzinnej, zawierającego dane osobowe (imię i nazwisko, numer PESEL), dane adresowe, informacje dotyczące sposobu wypłaty świadczenia oraz podpis zainteresowanego (lub pełnomocnika), należy złożyć również dokumenty związane z ustaleniem prawa i wysokości świadczenia osoby zmarłej, o których mowa w § 10 ust. 1 tego rozporządzenia oraz dokument stwierdzający datę urodzenia i datę zgonu osoby, po której ma być przyznana renta rodzinna.

Czasowy brak dokumentu potwierdzającego ojcostwo nie tamował jednak czynności złożenia wniosku o rentę rodzinną, a wniosek niepełny, jak każdy wniosek ubezpieczonego skierowany do organu rentowego, powinien spowodować wszczęcie postępowania

(por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2009 roku, I UK 125/09, niepubl.). Wniosek złożony bez dowodu potwierdzającego ojcostwo osoby, po której ma być przyznana renta rodzinna, może być po jego złożeniu uzupełniony po uprawomocnieniu się wyroku

w sprawie ustalenia ojcostwa i wydaniu na ich podstawie odpisu aktu stanu cywilnego.

Do tego czasu postępowanie w sprawie przyznania renty rodzinnej dziecku powinno zostać zawieszono z urzędu na podstawie art. 97 § 1 pkt 4 k.p.a. w związku z art. 124 ustawy

o emeryturach i rentach z FUS, skoro ustalenie ojcostwa jedynie konkretyzuje stronę stosunku faktycznego, wywołującego skutki prawne (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia

17 października 1969 roku, II CR 512/69, niepublikowane oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 lutego 2016 roku, sygn. II UK 152/15).

Tym samym od chwili narodzin dziecka powstała możliwość wszczęcia postępowania o ustalenie ojcostwa jak i możliwość złożenia wniosku o rentę rodzinną.

W okolicznościach faktycznych sprawy odwołująca po urodzeniu córki udała się do ZUS celem złożenia wniosku o przyznanie prawa do renty rodzinnej, gdzie jednak udzielono jej nieprawidłowych informacji, wskazujących na konieczność uprzedniego wszczęcia postępowania o ustalenie ojcostwa.

Twierdzenia ubezpieczonej potwierdza dokumentacja złożona przez ubezpieczoną w imieniu małoletniej córki M. w sprawie ubezpieczenia zdrowotnego córki urodzonej (...) – złożone w ZUS w dniu 5 lutego 2014 roku (k. 27 a.r.).

Brak podstaw do kwestionowania prawdziwości zeznań ubezpieczonej w sprawie kwestii przyczyn opóźnienia w złożeniu wniosku o rentę rodzinną dla córki. Ta okoliczność uzasadnia odstąpienie od zasady wyrażonej w art. 129 ustawy o FUS.

Po uprawomocnieniu się wyroku ustalającego ojcostwo, ubezpieczona wystąpiła do organu rentowego o przyznanie prawa do renty rodzinnej. A zatem termin złożenia wniosku był skutkiem istnienia obiektywnej przeszkody i wynikał z błędnej informacji ZUS, co prowadzi do wniosku, że organ rentowy bezzasadnie rozpoczął wypłatę świadczenia dopiero od lipca 2015 roku.

W tym szczególnym przypadku nie można przepisu art. 129 ustawy emerytalnej wyklądać zgodnie z jego dosłownym brzmieniem przyjmując, że o dacie wypłaty świadczenia decyduje data wniosku o to świadczenie.

Podkreślić należy, że pozbawienie małoletniego dziecka zmarłego żywiciela prawa do wypłaty tego świadczenia za okres wsteczny w sytuacji, gdy wystąpiły obiektywne przeszkody, na które ubezpieczona nie miała wpływu jako jego przedstawiciel ustawowy, sprzeciwia się założonemu przez ustawodawcę celowi art. 129 ustawy emerytalnej. Dodatkowo wskazać należy, że treść art. 129 ust. 2 ustawy potwierdza wagę, jaką ustawodawca przykłada do celu, jakiemu ma służyć renta rodzinna - zapewnienie środków utrzymania uprawnionym już od dnia śmierci ubezpieczonego, emeryta lub rencisty.

Sąd Apelacyjny uwzględnił również ogólną zasadę wynikającą z art. 133 ust. 1 pkt 2 ustawy, wyrażającą wolę ustawodawcy, że każde niewypłacone w całości lub części świadczenie, co do którego spełnione były przesłanki, powoduje obowiązek jego wypłaty za trzy lata wstecz (tak Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 14 maja 2006 roku, sygn. akt I UK 320/05).

W tych okolicznościach prawidłowo Sąd Okręgowy, że uprawnionej przysługuje świadczenie także za okres od jej narodzin, tj. od (...) do 30 czerwca 2015 roku.

Wobec powyższego, Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 k.p.c. oddalił apelację organu rentowego jako bezzasadną.

/-/ SSA G.Pietrzyk-Cyrbus /-/ SSA J.Ansion /-/ SSA M.Żurecki

Sędzia Przewodniczący Sędzia

ek